

Ivan, A.

MORFOTEKTONIKA JIHOVÝCHODNÍHO OKRAJE ČESKÉ KŘÍDOVÉ PÁNVE, DVOU POLOPŘÍKOPŮ A JEJICH OKOLÍ SEVERNĚ OD BRNA

V článku je diskutována morfotektonika jv. okraje České křídové pánve, dvou polopříkopů a jejich okolí severně od Brna. Předvariský fundament jv. části Českého masívu mezi čelní karpatskou hlubinou a Českou křídovou pánví byl silně porušen mladossaxonskou germanotypní tektonikou. Zbytky svrchnokřídových sedimentů se uchovaly nejen v depresích, ale v důsledku inverze reliéfu jsou také na rozvodích. Je diskutován vztah polopříkopů k saxonským strukturám v České křídové pánvi. Blanenský prolom je jz. pokračováním ústecké synklinály. Dalšími diskutovanými problémy jsou denudační chronologie (včetně Moravského krasu) a vývoj říční sítě.

Kolejka, J. - Nováček, V. - Lazebníček, J.

TERITORIÁLNÍ ASPEKTY ZMĚN BIODIVERZITY VE VOJENSKÝCH VÝCVIKOVÝCH PROSTORECH

Vojenské výcvikové prostory (VVP) jsou středem pozornosti zejména v období několika posledních let. Předložený článek je pouze prvním přiblížením k mnohem podrobnější analýze stavu přírody ve VVP Libavá na základě podrobných znalostí procesů, způsobů a následků poškození přírody ve VVP na území České republiky. Charakter přírodních složek životního prostředí ve VVP je vymezen druhem negativního militárního působení, které je analyzováno se zřetelem na možnosti využití metod dálkového průzkumu Země pro detekci militárních změn v přírodě. Na základě interpretace nepravě barevné syntézy byl navržen interpretační klíč a byly vytvořeny kartografické podklady pro VVP Libavá s vyznačením stupně militární transformace životního prostředí s následným záznamem spontánní sukcese. Postupný průběh obnovy přírody můžeme pozorovat na příkladu VVP Libavá pro skončení militárních forem antropogenního tlaku na přírodu, ale i v případech enormní devastace vojenského prostoru. Získané poznatky svědčí o značné vitalitě přírodních sil a naznačují možnosti uvedení přírody do původního stavu s cílem obnovy křehké rovnováhy v krajině.

Munzar, J.

PŘÍSPĚVEK K REKONSTRUKCI POČASÍ A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ VE STŘEDNÍ EVROPĚ V 16. STOLETÍ.

K prvním fyzicko-geografickým popisům větších měst patří pasáže z latinských humanistických topografií od poloviny 16. století. Jejich chvála polohy, zdravého povětří, klimatu atd. pro Olomouc, Louny nebo Prahu je však pouze nerealistickou součástí standardizovaného humanistického retorického modelu.

Zatím nejstarší realistický popis průběhu počasí na území České republiky pro konkrétní měsíc nebo sezonu je z jihovýchodní Moravy pro listopad 1533 a podzim 1543, obsažený v záznamech z let 1533-1545. Průběh počasí celého roku a jeho socio-ekonomických impaktů je pro rok 1555 a jižní Čechy. Z let 1588-1591 se pak dochovala podrobná charakteristika počasí 11 vybraných měsíců a jejich dopadů na životní prostředí. Jejím autorem je moravský šlechtic Karel ze Žerotína. Týká se převážně Moravy (Náměšti nad Oslavou a okolí), v červenci a srpnu 1588, popřípadě v říjnu a listopadu 1591 však i Německa, kde pobýval na cestách.

ZPRÁVY

Beissmann, H.: NĚKOLIK POZNÁMEK K TVORBĚ DIGITÁLNÍ MAPY

Mariot, P.: VOLBY DO NÁRODNÍHO RADY SLOVENSKÉ REPUBLIKY 1994

Nováček, V. - Vaishar, A.: 1. MORAVSKÁ GEOGRAFICKÁ KONFERENCE CONGEO '95: GEOGRAFIE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ MĚST, konaná v Brně, 4.-8. září 1995

Vaishar, A. - Zapletalová, J.: URBÁNNÍ A RURÁLNÍ GEOGRAFIE V PAŘÍŽI

Hrádek, M.: DEVADESÁTINY RNDR. JAROSLAVA LINHARTA